

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی و تطبیقی سیر اندیشه صلح و مقاومت و مرگ سرخ در ادبیات ایران و هند

محل انتشار:

همایش منطقه ای پژوهش های کاربردی در علوم انسانی و علوم اسلامی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

فرزانه اعظم لطفی - استاد و عضو هیئت علمی دانشکده زبانها و ادبیات خارجی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

ایران و هندوستان با ادبیات و حماسه و تمدن کهن در شرق ادبیات مقاومت ماندگاری را در جهان بر جای گذارده اند . تاریخ کهن این دو سرزمین عظیم شاهد اساطیری است که به پاس حرمت خاک و پرچم و ناموس سرزمین خود از جان و مال خویش به سادگی می گذرند نعره چو ایران نباشد تن من مباد شاهنامه فردسی از حماسه پایداری کهن ایران خبر می دهد . از طرفی هندیان نیز چنین آوازه پایداری در حماسه های کهن خود همچون راماینه و مهابهارت داشته اند در این حماسه ها مقاومت و پایداری علیه راکشسان یا همان شیاطین جسم و روح و روان بود است که با پیروزی حق علیه باطل پایان می یافته است . در بخش دوم کتاب مقدس گیتا آیت 34 آمده است اگر از انجام وظیفه خود سر باز زنی مردم همیشه به بدی یاد خواهند کرد . چرا که یک روز با عزت زیستن بهتر از هزار روز با ذلت خواری . ادبیات پایداری از دوران کهن تا غلبه و استعما ر انگلستان بر هند روحیه مقاومت و پایداری این دو سرزمین کهن همچون چراغ راهی برای ادبیات پایداری معاصر هر دو کشور می باشد. در این پژوهش به بررسی و تحلیل و تطبیق ادبیات مقاومت و پایداری و اندیشه مرگ سرخ وام گرفته از میراث پایداری کهن این دو سرزمین پرداخته می شود

کلمات کلیدی:

ادبیات صلح و پایداری کهن هند ، ادبیات پایداری کهن ایران ، رام و ارجونا، مهابهارت و رامایانا ، کاوه و درفش کاویانی در شاهنامه ، مرگ سرخ و ایثار در کهن ایران و هند.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018576>

